Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи състав)

20 ноември 2017 година*

„Жалба за отмяна — Представителство от адвокат, който няма качеството на трето лице — Недопустимост“

По дело T-702/15

BikeWorld GmbH, установено Санкт Ингберт (Германия), за което се явява J. Jovy, avocat,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват L. Flynn, B. Stromsky и T. Maxian Rusche, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение (ЕС) 2016/151 на Комисията от 1 октомври 2014 година относно държавна помощ SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN), приведена в действие от Германия в полза на Nürburgring (ОВ L 34, 2016 г., стр. 1),

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав),

състоящ се от: I. Pelikánová, председател, V. Valančius и U. Öberg (докладчик), съдии,

секретар: E. Coulon,

постанови настоящото

Определение

Обстоятелства по спора

1 Nürburgring е писта за автомобилни състезания на германската провинция Райнланд-Пфалц, която между 2002 г. и 2012 г. е ползвала редица мерки за помощ, състоящи се основно от капиталови вноски, заеми, публични гаранции, писма за намерение, промяна на поредността на вземанията, наем под пазарната цена, плащане на такса за предоставяне на услуги, както и изплащане на субсидии.

* Език на производството: немски.

2 Тези мерки се отнасят до разходите за изграждането и експлоатацията на съоръжения, пряко свързани с автомобилната писта, предимно трибуни, с изграждането и експлоатацията на съоръжения за насърчаване на туризма (развлекателни дейности, места за настаняване, мероприятия, търговия, ресторанти и игри), както и с организирането на състезания от Формула 1.

3 Мерките са предоставени главно от германската провинция Райнланд-Пфалц и от контролирани от нея публични образувания, които притежават различните съоръжения от комплекса Nürburgring, а именно Nürburging GmbH наричано по-нататък „NG“), Motorsport Resort Nürburgring GmbH и Congress-und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH.

4 На 21 март 2012 г. Европейската комисия решава да започне официална процедура по разследване срещу Федерална република Германия във връзка с отпуснатите на Nürburgring помощи, включително заеми от NG на дъщерните му дружества, сред които са жалбоподателят, BikeWorld GmbH, по-рано BikeWorld Nürburgring Besitz GmbH, наричано по-нататък „BWNB“), а впоследствие BikeWorld Nürburgring GmbH (наричано по-нататък „BWN2“), или неговите праводатели, каквото е Bike World Nürburgring GmbH (наричано по-нататък „BWN1“).

5 Предметът на дейност на BWN1 е търговия с нови и употребявани мотоциклети, както и насърчаване на мотоциклетния туризъм в областта Айфел. В рамките на извършено обединение BWNB придобива BWN1, считано от 6 септември 2005 г. След това BWNB променя наименованието си на BWN2.

6 NG участва, последователно или едновременно, в капитала на BWNB и на BWN1, а после на BWN2 и на жалбоподателя. То отпуска заеми на своите дъщерни дружества BWN1, BWNB и BWN2 (наричани по-нататък „спорните заеми“).

7 На 15 май 2007 г. NG прехвърля своя 49-процентов дял в капитала на BWN2 на г-н Norbert Brückner и г-н Jörg Jovy. Според жалбоподателя при това прехвърляне стойността на вземанията, съответстващи на спорните заеми, е определена на нула евро.

8 През 2008 г. BWN2 преустановява търговската си дейност в Nürburgring.

9 След това BWN2 променя наименованието си на това на жалбоподателя, а седалището му е преместено в Санкт Ингберт (Германия).

10 След като Федерална република Германия отпуска допълнителни помощи, с решение от 7 август 2012 г. Комисията разширява обхвата на процедурата по разследване.

11 На 1 октомври 2014 г. Комисията приема Решение (ЕС) 2016/151 относно държавна помощ SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN), приведена в действие от Германия в полза на Nürburgring (ОВ L 34, 2016 г., стр. 1, наричано по-нататък „обжалваното решение“).

12 В него Комисията установява, че спорните заеми довели до плащането на неправомерни и несъвместими с вътрешния пазар държавни помощи, които трябва да бъдат възстановени.

13 В съображение 226 от обжалваното решение Комисията констатира, че жалбоподателят трябва да възстанови държавните помощи, получени от него в рамките на спорните заеми преди да бъде преименуван, както и от неговите праводатели.

14 С писмо от 5 май 2015 г. NG иска от жалбоподателя възстановяването на общата сума от 4 902 275,29 EUR. На 10 август 2015 г. това дружество иска от Landgericht Saarbrücken (Регионален съд Саарбрюкен, Германия) да осъди жалбоподателя да възстанови сумата от

250 000 EUR, получена под формата на заем на 4 април 2007 г., в нарушение на член 108, параграф 3, ДФЕС и на член 107, параграф 1 ДФЕС. Освен това производство NG претендира от жалбоподателя, на същото основание, и сумата от 4 652 200 EUR.

Производството и исканията на страните

15 На 3 декември 2015 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд. Делото е разпределено на осми състав на Общия съд и е определен съдия докладчик.

16 Комисията представя писмената си защита на 7 април 2016 г.

17 На 13 май 2016 г. в рамките на процесуално-организационно действие Общият съд приканва жалбоподателя да поясни връзките между него и представителя му, адв. Jörg Jovy, както и да вземе отношение по въпроса за допустимостта на жалбата предвид член 19, трета и четвърта алинеи от Статута на Съда на Европейския съюз.

18 На 30 май 2016 г. жалбоподателят отговаря, че адв. Jovy е един от двамата съдружници в него и че притежава 10 % от капитала му, но че въпреки това той няма никаква роля в административното и финансовото управление на жалбоподателя.

19 На 19 юли 2016 г. жалбоподателят представя писмена реплика, в която уведомява Общия съд, че срещу него е открито производство по ликвидация, и след като повтаря исканията от жалбата за спиране на изпълнението на обжалваното решение, иска спиране на производството по настоящото дело за срок от девет месеца.

20 На 22 юли 2016 г. Комисията представя своето становище по искането за спиране на производството, като счита, че не е необходимо то да бъде спирано.

21 С решение от 29 юли 2016 г. председателят на осми състав на Общия съд отхвърля искането за спиране на производството.

22 На 2 септември 2016 г. Комисията представя писмена дуплика.

23 На 16 септември 2016 г. Комисията обявява, че не желае да представя устно становище в съдебно заседание. В определения срок жалбоподателят не подава искане да бъде изслушан в съдебно заседание на основание член 106 от Процедурния правилник на Общия съд.

24 С решение на председателя на Общия съд от 12 октомври 2016 г. настоящото дело е разпределено на нов съдия докладчик, който заседава в първи състав.

25 Жалбоподателят иска от Общия съд:

– да отмени обжалваното решение в частта му, отнасяща се до него,

– да спре по отношение на него изпълнението на обжалваното решение до произнасянето на Общия съд по настоящата жалба.

26 Комисията моли Общия съд:

– като главно искане, да отхвърли жалбата като недопустима,

– при условията на евентуалност, да отхвърли жалбата като неоснователна,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

27 Съгласно член 129 от Процедурния правилник Общият съд служебно може във всеки един момент, след изслушване на главните страни, да се произнесе с мотивирано определение относно липсата на абсолютни процесуални предпоставки, сред които са условията за допустимост на жалбата (вж. определение от 27 март 2017 г., Frank/Комисия, T-603/15, непубликувано, EU:T:2017:228, т. 48 и цитираната съдебна практика).

28 В случая Общият съд намира, че делото е достатъчно изяснено от доказателствата по преписката и от поясненията, дадени от страните в хода на писмената фаза на производството, поради което решава да се произнесе, без да провежда докрай производството.

29 Без да повдига формално възражение за недопустимост, в писмената си защита и в писмената си дуплика Комисията сочи липсата на абсолютна процесуална предпоставка, изведена по същество от това, че настоящата жалба не отговаря на изискванията на членове 19 и 21 от Статута на Съда на Европейския съюз, доколкото адвокатът, представляващ жалбоподателя, адв. Jovy, е един от двамата съдружници в него и поради това не е независим от жалбоподателя.

30 Жалбоподателят е изразил становището си относно тази процесуална предпоставка в своя отговор на процесуално-организационното действие на Общия съд (вж. т. 17 по-горе), както и в писмената си реплика. В това отношение по същество той твърди, че към момента на подаване на жалбата участието на неговия представител се свеждало единствено до това, че притежава 10 % от капитала на жалбоподателя, но че този представител не е имал никаква роля в неговото административно и финансово управление и го представлява само като адвокат, а не като съдружник.

31 Съгласно постоянната съдебна практика от член 19, трета и четвърта алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, както и от член 21, първа алинея от този статут, приложим към Общия съд съгласно член 53, първа алинея от същия статут, и в частност от използването на израза „се представляват“ в член 19, трета алинея от Статута, е видно, че за да сезират Общия съд с жалба, страните, различни от държавите членки, институциите на Европейския съюз, държавите, различни от държавите членки, страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП), и Надзорният орган на ЕАСТ, упоменат в това споразумение, не могат да извършват действия сами, а са длъжни да използват услугите на трето лице, което трябва да има право да практикува пред съд на държава членка или на друга държава, която е страна по Споразумението за ЕИП (вж. определения от 5 декември 1996 г., Lopes/Съд, C-174/96 P, EU:C:1996:473, т. 11 и цитираната съдебна практика, както и от 16 септември 2015 г., Calestep/ECHA, T-89/13, EU:T:2015:711, т. 28 и цитираната съдебна практика).

32 Изискването да се използва трето лице съответства на схващането на ролята на адвоката в правния ред на Съюза — на което се основава член 19 от Статута на Съда на Европейския съюз — като ролята на сътрудник на правосъдието, призван да предоставя напълно независимо и с оглед висшия интерес на правосъдието правната помощ, от която клиентът има нужда (вж. определения от 5 септември 2013 г., ClientEarth/Съвет, C-573/11 P, непубликувано, EU:C:2013:564, т. 11 и от 16 септември 2015 г., Calestep/ECHA, T-89/13, EU:T:2015:711, т. 29 и цитираната съдебна практика). В това отношение, в контекста на отнесените пред юрисдикциите на Съюза спорове, посоченото изискване се прилага обективно и задължително независимо от националните правни системи (вж. определения от 19 ноември 2009 г., EREF/Комисия, T-40/08, непубликувано, EU:T:2009:455, т. 27 и цитираната съдебна практика и от 18 май 2015 г., Izsák и Dabis/Комисия, T-529/13, непубликувано, EU:T:2015:325, т. 17 и цитираната съдебна практика).

33 Според Съда същността на това изискване за представителство от трето лице, от една страна, е да попречи на частноправните субекти да предприемат сами действия пред съд, без да прибягват до посредник, и от друга страна, да гарантира, че юридическите лица са защитени от представител, който е достатъчно отдалечен от представляваното от него юридическо лице (определения от 5 септември 2013 г., ClientEarth/Съвет, C-573/11 P, непубликувано, EU:C:2013:564, т. 14 и от 4 декември 2014 г., ADR Center/Комисия, C-259/14 P, непубликувано, EU:C:2014:2417, т. 25; вж. също определение от 6 април 2017 г., PITEE/Комисия, C-464/16 P, непубликувано, EU:C:2017:291, т. 27 и цитираната съдебна практика).

34 Когато утвърждава критерия за правна помощ, предоставяна „напълно независимо“, за да определи действието, което има по отношение на лицата защитата на поверителността на съобщенията, разменени между адвокатите и техните клиенти (решение от 18 май 1982 г., AM & S Europe/Комисия, 155/79, EU:C:1982:157, т. 24), Съдът приравнява такава помощ с предоставяната от адвокат, който в структурно, йерархично и функционално отношение е трето лице по отношение на ползващия тази помощ (решение от 17 септември 2007 г., Akzo Nobel Chemicals и Akcros Chemicals/Комисия, T-125/03 и T-253/03, EU:T:2007:287, т. 168), приравняване, което е релевантно и в рамките на представителството пред юрисдикциите на Съюза (вж. в този смисъл определение от 9 ноември 2011 г., Glaxo Group/СХВП — Farmodiética (ADVANCE), T-243/11, непубликувано, EU:T:2011:649, т. 16). Освен това е постановено, че адвокатът на страна по смисъла на член 19, трета алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, т.е. страна, която не е привилегирована, не трябва да има лична връзка с въпросното дело или да е зависим от клиента си по такъв начин, че да не е в състояние да изпълни възможно най-адекватно основната си роля на помощник на правосъдието (вж. в този смисъл определения от 30 октомври 2008 г., Ortega Serrano/Комисия, F-48/08, EU:F:2008:131, непубликувано, т. 35). В частност Общият съд приема, че икономическите или структурни отношения между представителя и клиента му не трябва да водят до смесване на интересите на клиента с личните интереси на неговия представител (определение от 6 септември 2011 г., ClientEarth/Съвет, T-452/10, непубликувано, EU:T:2011:420, т. 20).

35 Така изискването, което правото на Съюза налага на непривилегированите страни, да бъдат представлявани пред Общия съд от трето независимо лице, не трябва да се възприема като изискване, чиято единствена цел е да изключи възможността доверителят да бъде представляван от негови работници или служители или от икономически зависими от него лица (вж. в този смисъл определение от 5 септември 2013 г., ClientEarth/Съвет, C-573/11 P, непубликувано, EU:C:2013:564, т. 13). Става въпрос за по-общо изискване, чието спазване трябва да бъде разглеждано във всеки отделен случай.

36 В конкретния случай следва да се провери дали връзките на адв. Jovy с жалбоподателя и с настоящото дело са съвместими с изискванията, приложими към представителството на непривилегированите страни пред юрисдикциите на Съюза.

37 Няма съмнение, че адв. Jovy е придобил от NG 10 % от капитала на жалбоподателя и оттогава е един от само двамата съдружници в него. По-нататък, от точка 10 от жалбата е видно, че в рамките на транзакцията, с която адв. Jovy и другият съдружник в жалбоподателя са придобили дялове от последния, „стойността на спорните [заеми] е определена[…] на нула и [е прехвърлена] на [е]дин от новите съдружници, поради липсата на друго разпределение“, като този съдружник декларира, че е „готов на свой ред да ги прехвърли [на] всяко друго лице“.

38 Така поради личните връзки, които адвокатът на жалбоподателя е имал с жалбоподателя и с настоящото дело към момента на подаване на жалбата, има опасност той да не може да изпълни най-адекватно основната си роля на помощник на правосъдието.

39 Нито в отговор на изтъкнатото от Комисията възражение за липса на абсолютна процесуална предпоставка, нито в отговор на процесуално-организационното действие на Общия съд жалбоподателят и неговият адвокат представят доказателство, което би могло да изключи наличието на такава опасност в обстоятелствата по случая.

40 Напротив, от точки 8 и 12 от жалбата е видно, че в случая тази опасност се е реализирала, тъй като се е стигнало до смесване между положението и личните интереси на адв. Jovy като инвеститор и съдружник в жалбоподателя, от една страна, и положението и интересите на клиента му, от друга страна. Всъщност, за да оспори възстановяването на държавни помощи, за които се твърди, че жалбоподателят е получил неправомерно в рамките на спорните заеми, адв. Jovy твърди, от една страна, че „[а]ктуалните съдружници в жалбоподателя не [са имали] нищо общо със съдружниците или акционерите към момента, в който са [били] отпуснати заемите“. От друга страна, той поддържа, че към момента, в който NG продава участието си в капитала на жалбоподателя, не е било необходимо да се проверява дали тези заеми са правомерно отпуснати, нито дали са спазени правилата в областта на държавните помощи, доколкото „в договора за прехвърляне[, сключен] с NG, последното освен това уверило [приобретателите], че не е „получавало публични субсидии“. Следователно изтъкнатите в това отношение възражения са чисто лични и са насочени срещу адв. Jovy и другия съдружник в жалбоподателя, в качеството им приобретатели на дяловете, притежавани от NG в това дружество, и не засягат жалбоподателя, чиито дялове са били прехвърлени.

41 Ето защо следва да се приеме, че към момента на подаване на жалбата адв. Jovy е имал с жалбоподателя и с настоящото дело лични връзки, поради което може да се приеме, че не е бил достатъчно отдалечен от жалбоподателя по смисъла на цитираната в точка 33 по-горе съдебна практика, за да може да го представлява напълно независимо.

42 От всичко изложено по-горе следва, че доколкото настоящата жалба е подписана от адв. Jovy в качеството му на адвокат на жалбоподателя, тя не е била подадена в съответствие с член 19, трета и четвърта алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и с член 51, параграф 1 от Процедурния правилник.

43 Следователно жалбата трябва да се отхвърли като недопустима.

По съдебните разноски

44 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав)

определи:

1) Отхвърля жалбата като недопустима.

2) Осъжда BikeWorld GmbH да заплати съдебните разноски.

Съставено в Люксембург на 20 ноември 2017 година.

Секретар
E. Coulon

Председател
I. Pelikánová